

huonoja sopimuk-
puoli yrittää käyttää
kseen ja saada ihmi-
en laittamalla vaiti-
lisuuksia palkkioista,
n sanoo.

lijät ovat alkaneet ot-
tisempaa enemmän
liittoon. Yhteisön on
i yrittää pitää korva-
ohtuullisella tasolla
ttäisen ihmisen.

idualismi on murtu-
hmiset hakevat yh-
isiinsa, jakavat tarvit-
toa ja ovat yhteydessä
Yksi syy tähän voi ol-
tkut työnantajat free-
käyttäytyvät jo niin
i, että se ajaa ihmiset
lemaan asioista.

oton

ottamaan ensimmäi-
n tekemän mallisopi-
käyttöön, saisi jul-
ikkien suurten nimi-
sinä syksynä.

at ovat kuitenkin pe-
i uskollisia kustanta-

lijan ja kustanta-
de ei ole mikä tahan-
ä-ostaja-suhde. Ai-
saa tapahtua ennen
ailija vaihtaa kustan-
des sanoo.

e saattaa hiljalleen
Kustantamoja joh-
kyään talousihmiset,
le entisaikojen johta-
etta kirjallisuuteen.

ä on tapana sanoa,
einen kustantaja isol-
li **Heikki A. Reenpää**,
ainitsee.

Pendelöijän huomioita

Runot

Olli Sirkiä: Seuraavana Pasila.
101 sivua,
Like 2010.

SEURAAVANA PASILA on
Olli Sirkiän esikoisruno-
kokoelma. Jokainen työ-
matkaa junalla taittanut
tunnistaa teoksesta itsen-
sä.

Kokoelma sisältää se-
kä pitkiä proosarunoja et-
tä lyhyen ytimekkäitä ru-
noja. Runojen minäpuhuja
tarkkailee muita matkus-
tajia sekä vilisevää, yksi-
toikkoista maisemaa. Suo-
mi-kuva piirtyy tuttuna lu-
kijan eteen. ”Puita peltoja
puita peltoja, paljon taloja
pellolla, puita peltoja puita
peltoja.”

RUNOISSA kaikkein viehät-
tävintä on juuri tuttuus ja
helppotajuisuus. Minäpu-
huja inspiroituu arkisista
ja jokapäiväisistä asioista.
Toisinaan runominän mie-
likuvitus rientää myös ab-
surdeihin seikkailuihin.
Runoja on silti helppo ym-
märtää.

Teoksen käytetyin teho-
keino on toisto. Parhaim-
millaan se luo runoihin sol-
juvan rytmin, heikoimmil-
laan se haukotuttaa: ”huu-
rulunta pienissä puissa,
laulava koira vetää aariaa
kynnet lattialla / pieni koi-

ra, pienet kynnet lattialla
aarian alla, valkoinen koi-
ra / pieni koira laulaa latti-
alla”.

OIVALLISIMPIA keskityk-
siä ovat kansamatkustaji-
en ja ohikulkijoiden kuva-
ukset. Yhteiskunnan kaik-
ki kerrostumat kulkevat ju-
nalla: työntekijät, nuoret,
vanhukset, juopot. Kukaan
ei säästy runominän tark-
kailulta: ”juoppohullun
turvonnut nyrkki / nuor-
ten naisten heleään / junan
lattialla kovat kolmioleivän
kääreet / ja linttaan astuttu
purkka”.

Kuka tahansa satunnai-
nen ohikulkija voi täten
muuttua runoilijan muu-
saksi: ”reppuselkäinen
mies pellon laittaa / mies kä-
velee runoon tietämättään,
paha aavistamatta kulkee
runoon / ei aamulla tien-
nyt herätessään, että käve-
lee runoon reppuselkäinen
mies”.

RUNOJEN tunnelma on ai-
to. Kokoelmaa lukiessa voi
lähes haistaa aamukahvin
ja kuulla raiteiden kolinan:
”aamu ojentaa kätensä ja
tartun siihen kuin kahvi-
kuppiin”.

Teos on selkeydessään
helposti lähestyttävä. Sitä
voi suositella erityisesti ju-
namatkalla luettavaksi.
Elina Syrjänen